

På Kos trenger man ikke være råflott for å føle seg slik.

Foto: Håvard Kallestad

Kos

Carl Johans gate 8, Trondheim

Service:	6
Miljø:	5
Sjeking:	4
Øl:	62/0,5
Aldersgrense:	22

DETTE STEDET ER LITT som å drikke vorterøl av krystallglass, sa Derpå.

Dagen tok sin rabarbradring og ba om en forklaring.

- Dette er en bar skråstrek lounge i elegant sort verdensklasseinteriør, med Voss-vann i hyllene, spennende og lang drinkmeny og en slags følelse av å være i jungelen på do. Og det i Trondheim.

- Og så?

- Trøndere er ikke akkurat kjent for å springe på byen for å dippe dimmen i summen med stiletthæler og løst visakort. Utelivsfolk har prøvd på dette før. De har oppdaget at det ikke har vært rom for noe fæncyschmæncy i Trøndelag. Men kanskje Kos kan overleve, sa Derpå og ventet ikke på reaksjon fra Dagen.

- For sjekk han der, fortsatte hun og snudde hodet 90 grader mot baren.

Dagen fulgte blikket hennes.

- Han er sikkert IT-fyr, ikke sant.

Halvlangt hår og lamaull-genser. Og han har valgt å la lommeboka bule ut i baklomma på en løs 501-dongeribukse.

- Sexy, sa Dagen tørt.

- Men se nå. Han praterte høyt og vifter med armene. Dama han vil ha oppmerksomheten til bryr seg ikke med å krysse lårene sine på barkrakken. Det er løst og ledig i et eksklusivt miljø. Det er jo herlig.

DAGEN FIKK BLIKKONTAKT med servitøren igjen og spurte etter den drinken det tok lengst tid å drikke opp. Det ble en diger strawberry daiquiri som var perfekt mikset.

- Jeg ble litt skeptisk da pappa fortalte at han hadde vært her og digget det, sa Dagen.

Derpå tok et raskt blikk rundt i lokalet og merket seg at de fleste var under pappaalder.

- Etter en jobbils var han helt: «Jeg

har aldri vært i New York, men Kos er New York!».

Faren til Dagen hadde rett. Kos kunne vært location for en Sex og Singelliv-scene. På veggene hang store spennende malerier. I midten strakte en storskjerm seg ut og viste en digital DJ og moteshow om en annen. Tynne svarte rullegardiner var trukket ned og gjemte lokalet for sur trøndelagsvind. Som en liten hule. En hemmelig hule hvor du følte at du var rik, selv om du egentlig ikke hadde mer enn til neste husleie på konto. Men litt penger måtte du faktisk ha i lomma, fordi halvliterne var en av de dyreste i Trondheim.

- EN ANNEN TING med Trondheim, sa Derpå da tullekurven på utestedet jevnt hadde trukket oppover parallelt med at 40-åringene forsvant ut og 20-åringene ramlet inn.

- Er at de er gode på sofastoler og sofa-

sofaer. Det skal jo være behagelig å sitte mens man drikker seg full.

- Enig, for det er ikke som på spinning hvor sykkelsetet først føles hardt og ubehagelig, men når man er på første pulstopp har man glemt det. På byen er en hard stol en hard stol.

Og kanskje nettopp fordi de ble litt for husvarme ble en guttegjeng med slips kastet ut. De satt for godt.

- Eoeoeoeoooo...skål! Skål! Skååå!

Gjengen gjorde et øltriks de muligens hadde lært seg en sommer på Kreta, og banket glassene i bordet tre ganger før de klasket dem inn i hverandre.

- Kanskje dere trenger litt luft?

Som to svarte vinder kom vakter fra hver sin side og heiset de alle ut på gata. Den ene vakta fant fram sprayflaska med Jif og vasket bordet rent.

- Ittnå toill her, sa Derpå.

- De gjør det i alle fall med litt stil.

dagenderpa@dagbladet.no